УДК 658.01:659.2
DOI: https://doi.org/10.30838/EP.218.206-212

Собченко Р.В.
Національний університет «Одеська політехніка»
Sobchenko Roman
Odesa Polytechnic National University
https://orcid.org/0009-0001-8247-8301

ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО ВИЗНАЧЕННЯ ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА ТА ЙОГО СТРУКТУРИ

У статті досліджено теоретичні підходи до визначення інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства та його структурної побудови. Систематизовано наукові підходи до трактування досліджуваної категорії. Запропоновано авторське визначення інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства, що являє собою сукупність наявних і потенційних можливостей підприємства щодо формування, використання та трансформації інформаційних ресурсів і забезпечення комунікаційної взаємодії, реалізація яких сприяє ефективному функціонуванню та розвитку підприємства. Обґрунтовано структуру інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства, що включає інформаційно-ресурсну, технологічну, комунікаційну, організаційну та кадрово-компетентнісну складові. Визначено характер їх взаємозв'язку.

Ключові слова: *інформаційно-комунікаційний потенціал, структура, середовище, цифрові технології, компетентності, підприємство, підхід, ресурсне забезпечення.*

THEORETICAL APPROACHES TO DEFINING THE INFORMATION AND COMMUNICATION POTENTIAL OF AN ENTERPRISE AND ITS STRUCTURE

This article examines theoretical approaches to determining an enterprise's information and communication potential and its structural organisation. The modern development of enterprises takes place against a backdrop of an increasingly complex information environment and the growing importance of communication in supporting their operations. Scientific approaches to interpreting the category under study have been systematised, and it has been established that its meaning is revealed through the structural component of an enterprise's potential, the component of intellectual potential, the ability to utilise and transform information resources, information resources and the possibilities for their use, information processing, and internal communications. The authors propose a definition of an enterprise's information and communication potential as the totality of the enterprise's existing and potential capabilities regarding the creation, utilisation and transformation of information resources and the facilitation of communication interaction, the realisation of which contributes to the effective functioning and development of the enterprise. The structure of an enterprise's information and communication potential has been substantiated; this comprises the information and resource, technological, communication, organisational, and human resources and competence components. The nature of their interrelationships has been identified, and it has been established that the information and resource component forms the substantive basis for realising this potential, the technological component provides the means for processing and transmitting information, and the communication component facilitates the exchange of information in the course of internal and external interactions. The organisational and human resources and competence components are cross-cutting in nature and ensure the coordination of relevant processes and the ability of staff to utilise available resources and technologies. The practical value of the proposed approach lies in its potential use as a theoretical basis for further research into the level of an enterprise's information and communication potential and for justifying directions for its development.

Keywords*: information and communication potential, structure, environment, digital technologies, competences, organisation, approach, resource provision.*

JEL Classification: *M15, D83, M21.*

ISSN друкованої версії: 2224-6282
ISSN електронної версії: 2224-6290
© Собченко Р.В., 2026

Постановка проблеми. Сучасний розвиток підприємств відбувається в умовах постійного ускладнення інформаційного середовища та посилення ролі комунікацій у забезпеченні їх діяльності. Зростання обсягів інформації та швидкості її поширення змінює характер взаємодії підприємства із зовнішнім середовищем і водночас висуває нові вимоги до організації внутрішніх інформаційних процесів. Інформація поступово перетворюється на один із визначальних ресурсів підприємства, ефективність використання якого значною мірою залежить від налагодженості комунікацій та здатності забезпечувати своєчасний обмін необхідними даними. Інформаційна та комунікаційна складові дедалі тісніше взаємодіють і формують відповідні можливості підприємства щодо забезпечення його функціонування та розвитку.

Поширення цифрових технологій додатково посилює значення такої взаємодії, оскільки трансформуються способи створення, передавання та використання інформації в діяльності підприємства. Внаслідок цього інформаційно-комунікаційні процеси набувають нового змісту та дедалі більше впливають на можливості підприємства забезпечувати ефективне функціонування в мінливому середовищі. Особливого значення набуває питання формування інформаційно-комунікаційного потенціалу, здатного відповідати сучасним умовам розвитку підприємства та змінам характеру його взаємодії із зовнішнім та внутрішнім середовищем. За таких умов зростає значення інформаційно-комунікаційного потенціалу у забезпеченні ефективного функціонування підприємства та формуванні можливостей його подальшого розвитку.

Аналіз останніх наукових досліджень та публікацій. Теоретичні засади формування інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства представлені у науковій літературі низкою підходів, що розкривають окремі аспекти його сутності та структурної побудови. Вагоме значення для формування теоретичного підґрунтя досліджуваної категорії мають праці, присвячені інформаційному потенціалу підприємства. Зокрема, С. Ілляшенко розглядає інформаційний потенціал як «сукупність інформаційних ресурсів і здатностей до їх реалізації, які забезпечують умови його тривалого розвитку на основі генерації, накопичення і використання знань (фактів і правил)» [1, с. 11]. Такий підхід створює основу для розуміння інформації з одного боку, як наявного ресурсу, а з іншого – як джерела формування відповідних можливостей підприємства. Окремий напрямок досліджень пов’язаний із комунікаційною складовою потенціалу. Так, О. Романенко визначає комунікаційний потенціал як «здатність підприємства до побудови ефективних комунікацій» [2, с. 139]. Тим самим автор зосереджує увагу на його місці у стратегічному розвитку підприємства. І. Маковецька, досліджуючи комунікаційний вектор інформаційних процесів, відзначає, що «створення ефективних комунікацій як усередині, так і за межами підприємства досягається шляхом добре організованого комунікаційного процесу» [3, с. 67]. Це дає підстави розглядати інформаційний та комунікаційний аспекти діяльності підприємства як взаємопов'язані. Безпосередньо проблематиці інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства присвячені дослідження В. Шукліної та Р. Набоки [4], у якому автори розглядають інформаційно-комунікаційний потенціал у системі управління підприємством та обґрунтовують значення якісних характеристик процесу його формування. У подальших дослідженнях науковці розвивають дану позицію через застосування сценарного підходу до управління інформаційно-комунікаційним потенціалом [5] та ітераційного підходу до процесу його формування [6]. У результаті інформаційно-комунікаційний потенціал постає як динамічний об’єкт управління, розвиток якого залежить від змін середовища та потребує узгодження інформаційно-комунікаційних ресурсів і можливостей підприємства.

У зарубіжних дослідженнях поняття «інформаційно-комунікаційний потенціал підприємства» як самостійна економічна категорія не набуло такого поширення, проте його змістові характеристики розкриваються в межах теорії організаційної обробки інформації та ресурсного підходу. Дж. Гелбрейт [7] обґрунтовує залежність організаційної побудови від потреб підприємства в обробці інформації та розглядає інформаційні системи й механізми взаємодії як засоби забезпечення відповідності між інформаційними потребами та можливостями організації. Такий підхід є важливим для розуміння інформаційно-комунікаційних можливостей не ізольовано, а в контексті функціонування підприємства як цілісної системи. В свою чергу А. Бхарадвадж [8] визначає інформаційно-технологічну спроможність підприємства через здатність мобілізувати та використовувати відповідні ресурси у поєднанні з іншими організаційними ресурсами. Р. Сантанам та Е. Хартоно [9] продовжують цей напрям і підтверджують значення здатності підприємства ефективно використовувати інформаційні технології для формування результатів діяльності. Водночас дослідження Х.-Ч. Чае та ін. [10] демонструє, що сам по собі високий рівень інформаційно-технологічних можливостей не завжди забезпечує кращі результати діяльності, що посилює необхідність розгляду технологічної складової у взаємозв’язку з іншими можливостями підприємства.

Аналіз наукових праць свідчить про наявність різних підходів до розкриття інформаційної, комунікаційної та технологічної складових потенціалу підприємства. В той же час їх переважно досліджують окремо або з позиції управління вже сформованим інформаційно-комунікаційним потенціалом. Недостатньо визначеним залишається питання його цілісного теоретичного трактування та структурної побудови, яка б відображала взаємозв’язок інформаційних і комунікаційних можливостей підприємства з ресурсами та умовами їх реалізації. Це зумовлює необхідність уточнення сутності інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства та обґрунтування його структури з урахуванням сучасних умов функціонування підприємств.

Мета роботи – визначення сутності та структури інформаційно-комунікаційного потенціалу

підприємства з урахуванням сучасних умов його функціонування. Для досягнення поставленої мети сформульовано такі завдання: систематизувати теоретичні підходи до визначення інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства; уточнити зміст поняття «інформаційно-комунікаційний потенціал підприємства» відповідно до сучасних умов його діяльності; обґрунтувати його структурні складові та характер їх взаємозв'язку.

Методи дослідження. Теоретичною та методичною основою дослідження є загальнонаукові методи пізнання. Для систематизації наукових підходів до визначення інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства використано методи аналізу, узагальнення та порівняння. Метод систематизації застосовано для виокремлення ключових характеристик досліджуваного поняття та уточнення його змісту. Структурно-логічний метод використано для обґрунтування складових інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства та встановлення взаємозв'язків між ними. Графічний метод застосовано для наочного представлення структури інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства.

Виклад основних результатів дослідження. Потенціал підприємства є складною економічною категорією, зміст якої відображає наявні та перспективні можливості суб'єкта господарювання забезпечувати свою діяльність і розвиток. Його формування пов'язане як з наявністю певного обсягу ресурсів, так і зі здатністю підприємства ефективно їх використовувати, поєднувати та трансформувати відповідно до поставлених цілей і змін середовища. Саме тому потенціал доцільно розглядати як динамічну характеристику підприємства, що відображає можливості реалізації наявних ресурсів та формування нових можливостей у процесі його функціонування. Зміни в характері господарської діяльності підприємств суттєво впливають на зміст і співвідношення окремих складових їх потенціалу. Особливого значення набуває інформація, яка забезпечує зв'язок між управлінськими та операційними процесами і створює основу для прийняття рішень. При цьому цінність інформації визначається двома аспектами: її наявністю та можливістю своєчасного отримання та використання відповідними учасниками взаємодії. Це безпосередньо пов'язує інформаційні процеси з комунікаційними та зумовлює необхідність їх узгодженого розгляду в системі потенціалу підприємства.

Інформаційна та комунікаційна складові мають тісний взаємозв'язок, проте не є тотожними за своїм змістом. Інформаційний аспект характеризує можливості підприємства щодо роботи з інформацією як ресурсом, тоді як комунікаційний відображає можливості забезпечення її руху та взаємодії між учасниками відповідних процесів. В. Шукліна відзначає, що «основою реалізації всіх видів і форм менеджменту підприємства, де інформація – основний ресурс, а комунікація – основна технологія, визначається управління інформаційно-комунікаційним потенціалом на базі використання сучасних технологій та через призму групових зв'язків» [11, с. 215]. Такий підхід підкреслює взаємозв'язок інформаційної та комунікаційної складових, які набувають практичного значення саме у процесі їх спільного використання. Водночас інформаційно-комунікаційний потенціал варто розглядати більш ширше. Підходи до визначення даного поняття представлено в табл. 1.

Таблиця 1

Підходи до визначення поняття «інформаційно-комунікаційний потенціал підприємства»

Автор	Інформаційно-комунікаційний потенціал – це…	Ключовий аспект
Т. Говорушко, В. Дуда	структурна компонента реструктуризаційного потенціалу підприємства, що формує його можливості щодо здійснення відповідних змін.	*структурна компонента потенціалу підприємства*
У. Бережницька, М. Горда	складова інтелектуального потенціалу, що містить комп'ютерне забезпечення, систему зв'язку, бази даних бібліотек, електронні системи тощо і створює умови для зростання й ефективного використання інтелектуального потенціалу.	*складова інтелектуального потенціалу*
К. Вердер, Дж. Ріхтер	організаційна спроможність, що дає підприємству змогу набувати, розгортати, поєднувати та реконфігурувати ІТ-ресурси.	*здатність використовувати та трансформувати інформаційні ресурси*
Х. Чае, К. Кох, К. Парк	характеризує здатність підприємства створювати та поширювати інформацію на основі ІТ-інфраструктури, людських ресурсів та нематеріальних активів.	*інформаційні ресурси та можливості їх використання*
Х. Жанг, М. Сонг, І. Ванг	пов'язується зі здатністю підприємства створювати й обробляти ринкову, технологічну та конкурентну інформацію та забезпечувати внутрішньо організаційний обмін знаннями.	*обробка інформації та внутрішні комунікації*

Джерело: систематизовано автором на підставі [12-16].

Проведена систематизація наукових підходів свідчить про різноаспектність трактування інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства. З одного боку дане поняття розглядається як структурна складова загального або інтелектуального потенціалу, з іншого – увага зосереджується на інформаційні ресурси, можливості їх використання та трансформації. Зарубіжні науковці особливо підкреслюють здатність підприємства створювати, обробляти й поширювати інформацію та забезпечувати внутрішню комунікаційну взаємодію. Узагальнення зазначених підходів дає підстави враховувати не лише ресурсну основу інформаційно-комунікаційного потенціалу, а й спроможність підприємства реалізовувати сформовані на її основі можливості. З огляду на це, інформаційно-комунікаційний потенціал підприємства являє собою сукупність наявних і потенційних можливостей підприємства щодо формування, використання та трансформації інформаційних ресурсів і забезпечення комунікаційної взаємодії, реалізація яких сприяє ефективному функціонуванню та розвитку підприємства.

Відповідно до сформульованого визначення, структура інформаційно-комунікаційного потенціалу має відображати як ресурсну основу, так і можливості підприємства щодо використання інформації, застосування відповідних технологій та забезпечення комунікаційної взаємодії. При цьому важливого значення набувають організаційні передумови реалізації таких можливостей і компетентності персоналу, від яких залежить результативність інформаційно-комунікаційних процесів.

Т. Говорушко та В. Дуда до складових інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства відносять напрями наукових досліджень, маркетингову програму та інформаційні технології [12]. Такий підхід зосереджує увагу переважно на окремих напрямах реалізації інформаційно-комунікаційних можливостей підприємства, однак не повною мірою відображає ресурсні, організаційні та кадрові передумови їх формування. В той же час виокремлення інформаційних технологій підтверджує важливість технологічної складової, яка забезпечує формування, обробку, зберігання та переведення інформації. Це свідчить про необхідність більш комплексного підходу до структуризації інформаційно-комунікаційного потенціалу, що враховує як його ресурсне забезпечення, так і можливості організації інформаційних та комунікаційних процесів на підприємстві. Крім того, включення маркетингової програми до структури інформаційно-комунікаційного потенціалу підкреслює його спрямованість на внутрішні процеси підприємства з одного боку та на забезпечення інформаційної та комунікаційної взаємодії із зовнішнім середовищем з іншого.

З огляду на відзначене, у структурі інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства запропоновано виокремити інформаційно-ресурсну, технологічну, комунікаційну, організаційну та кадрово-компетентнісну складові, взаємодія яких забезпечує реалізацію інформаційно-комунікаційних можливостей підприємства (рис. 1).

Запропонована структура відображає взаємозалежний характер складових інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства. Інформаційно-ресурсна складова формує змістову основу його реалізації, технологічна забезпечує можливості опрацювання та передавання інформації, а комунікаційна – її обмін у процесі внутрішньої та зовнішньої взаємодії.

Ресурсна основа є важливою передумовою формування й реалізації потенціалу підприємства. Л. Некрасова та А. Хрістова [17], досліджуючи ресурсозберігаючу модель розвитку підприємства, зосереджують увагу на необхідності раціонального використання наявних ресурсів та формуванні відповідного управлінського механізму їх залучення. Водночас організаційна та кадрово-компетентнісна складові мають наскрізний характер, оскільки забезпечують узгодження інформаційно-комунікаційних процесів та здатність персоналу використовувати відповідні ресурси й технології. Взаємозв'язок зазначених складових має взаємодоповнювальний характер: результативність реалізації кожної з них залежить від стану та розвитку інших.

Наявність інформаційних ресурсів і сучасних технологій не забезпечує повної реалізації потенціалу без належної організації комунікаційних процесів та відповідних компетентностей персоналу. Водночас розвиток окремої складової може створювати передумови для посилення інших, що зумовлює системний і динамічний характер інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства.

Необхідність комплексного підходу до структуризації потенціалу підприємства підтверджують К. Зайченко та Ю. Реклізон [18], які обґрунтовують взаємообумовленість технологічних, кадрових та організаційних складових у процесі прийняття управлінських рішень. Автори наголошують на необхідності узгодження цифрових можливостей підприємства з компетентностями персоналу та організаційними інструментами, що забезпечують їх практичне використання.

Тим самим, результатом взаємодії структурних складових є реалізація інформаційно-комунікаційних можливостей підприємства, що створює передумови для підвищення його адаптивності, конкурентоспроможності та стійкості й забезпечує ефективне функціонування та подальший розвиток.

Рис. 1. Структура та взаємозв'язки складових інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства
Джерело: розроблено автором.

Висновки. Відтак, інформаційно-комунікаційний потенціал набуває особливого значення для підприємства внаслідок зростання ролі інформації, комунікацій та цифрових технологій у забезпеченні його діяльності. Підкреслимо, що його зміст не варто обмежувати лише сукупністю інформаційних ресурсів або технологічних засобів, оскільки визначальним є спроможність підприємства перетворювати їх на реальні можливості та використовувати у процесах внутрішньої і зовнішньої взаємодії. Запропонований підхід до структурної побудови інформаційно-комунікаційного потенціалу ґрунтується на взаємодії його складових, що забезпечує цілісність процесів формування, обробки, передавання та використання інформації. При цьому результативність такої взаємодії значною мірою визначається організаційними передумовами та компетентностями персоналу, які забезпечують практичну реалізацію наявних можливостей. Подальші дослідження доцільно спрямувати на формування методичного інструментарію визначення рівня інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства та обґрунтування напрямів його розвитку.

Декларація щодо використання інструментів штучного інтелекту. При підготовці статті було використано інструменти генеративного штучного інтелекту (ChatGPT-4, 2023 р.) для цілей оформлення References. Жоден фрагмент авторського тексту, що містить наукову новизну, результати дослідження чи висновки, не був згенерований штучним інтелектом. Автор несе повну відповідальність за науковість, точність даних та цілісність контенту статті.

Список використаних джерел:

1. Ілляшенко С. М. Інформаційний потенціал підприємства. Вісник Сумського державного університету. Серія Економіка. 2004. № 9(68). С. 11–18. URL: https://essuir.sumdu.edu.ua/items/9fb8f4d8-e03d-44f7-9a50-1d59c25b4ebc (дата звернення: 18.06.2026).

2. Романенко О. О. Оцінка комунікаційного потенціалу підприємства. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Економічні науки. 2018. Вип. 30. Ч. 1. С. 139–142. URL: https://ej.journal.kspu.edu/index.php/ej/uk/issue/view/4/9 (дата звернення: 18.06.2026).

3. Маковецька І. М. Комунікаційний вектор налагоджених інформаційних процесів для ефективного управління підприємством. Таврійський науковий вісник. Серія : Економіка. 2021. Вип. 10. С. 64–69. DOI: https://doi.org/10.32851/2708-0366/2021.10.9

4. Шукліна В. В., Набока Р. М. Якість в парадигмі управління інформаційно-комунікаційним потенціалом підприємства. Науковий вісник Полісся. 2019. № 2(18). С. 163–170. DOI: https://doi.org/10.25140/2410-9576-2019-2(18)-163-170

5. Набока Р. М., Шукліна В. В. Сценарний підхід в управлінні інформаційно-комунікаційним потенціалом підприємства в ланцюгу постачань. Економічний вісник. 2020. № 1. С. 125–136. DOI: https://doi.org/10.33271/ev/69.125

6. Шукліна В. В., Набока Р. М. Критерії якості ітерацій в циклі формування інформаційно-комунікаційного потенціалу підприємства. Сучасний стану наукових досліджень та технологій в промисловості. 2020. № 2(12). С. 90–99. DOI: https://doi.org/10.30837/2522-9818.2020.12.090

7. Galbraith J. R. Organization Design: An Information Processing View. Interfaces. 1974. No. 4(3). Pp. 28–36. URL: http://www.jstor.org/stable/25059090 (дата звернення: 19.06.2026).

8. Bharadwaj A. S. A Resource-Based Perspective on Information Technology Capability and Firm Performance: An Empirical Investigation. MIS Quarterly. 2000. No. 24(1). Pp. 169–196. DOI: https://doi.org/10.2307/3250983

9. Santhanam R., Hartono E. Issues in Linking Information Technology Capability to Firm Performance1. MIS Quarterly. 2003. No. 27(1). Pp. 125–153. DOI: https://doi.org/10.2307/30036521

10. Chae H.-C., Koh C. E., Prybutok V. R. Information Technology Capability and Firm Performance: Contradictory Findings and Their Possible Causes. MIS Quarterly. 2014. No. 38(1). Pp. 305–326. URL: https://www.jstor.org/stable/26554879 (дата звернення: 11.06.2026).

11. Шукліна В. В. Аналітичний інструментарій вимірювання інформаційно-комунікаційного потенціалу промислового підприємства. Проблеми і перспективи розвитку підприємництва. 2020. № 1(24). С. 214–227. DOI: https://doi.org/10.30977/PPB.2226-8820.2020.24.0.214

12. Говорушко Т. А., Дуда В. П. Компоненти реструктуризаційного потенціалу підприємства. Формування ринкових відносин в Україні. 2014. № 7(158). С. 41–45.

13. Бережницька У. Б., Горда М. В. Інтелектуальний потенціал інституцій інфраструктури підтримки підприємництва. Менеджмент та підприємництво в Україні: етапи становлення та проблеми розвитку. 2019. Т. 1, № 1. С. 74–82. DOI: https://doi.org/10.23939/smeu2019.01.075

14. Werder K., Richter J. A meta-analysis on the effects of IT capability toward agility and performance: New directions for information systems research. PLoS ONE. 2022. No. 17(10). Art. e0268761. DOI: https://doi.org/10.1371/journal.pone.0268761

15. Chae H.-C., Koh C. E., Park K. O. Information technology capability and firm performance: Role of industry. Information & Management. 2018. No. 55(5). Pp. 525–546. DOI: https://doi.org/10.1016/j.im.2017.10.001

16. Zhang Haili, Song Michael, Wang Yufan. Does AI-infused operations capability enhance or impede the relationship between information technology capability and firm performance? Technological Forecasting and Social Change, Elsevier. 2023. Vol. 191(C). DOI: https://doi.org/10.1016/j.techfore.2023.122517

17. Niekrasova L. A., Khristova A. V. The formation of resource-saving model of enterprise development. Економіка: реалії часу. Науковий журнал. 2017. № 2(30). С. 79–84. URL: http://economics.opu.ua/files/archive/2017/No2/79.pdf (дата звернення: 18.06.2026).

18. Зайченко К.С., Реклізон Ю.І. Цифрово-компетентнісний підхід до застосування організаційних інструментів управління інноваційною діяльністю малого підприємства. Економічний простір. 2026. № 216. С. 76-82. DOI: https://doi.org/10.30838/EP.216.76-82

References:

1. Illiashenko, S. M. (2004). Informatsiinyi potentsial pidpryiemstva [Information potential of an enterprise]. Visnyk Sumskoho derzhavnoho universytetu. Seriia: Ekonomika, 9(68), 11–18. https://essuir.sumdu.edu.ua/items/9fb8f4d8-e03d-44f7-9a50-1d59c25b4ebc [in Ukrainian].

2. Romanenko, O. O. (2018). Otsinka komunikatsiinoho potentsialu pidpryiemstva [Assessment of the communication potential of an enterprise]. Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnoho universytetu. Seriia: Ekonomichni nauky, 30(1), 139–142. https://ej.journal.kspu.edu/index.php/ej/uk/issue/view/4/9 [in Ukrainian].

3. Makovetska, I. M. (2021). Komunikatsiinyi vektor nalahodzhenykh informatsiinykh protsesiv dlia efektyvnoho upravlinnia pidpryiemstvom [Communication vector of established information processes for effective

enterprise management]. Tavriiskyi naukovyi visnyk. Seriia: Ekonomika, (10), 64–69. https://doi.org/10.32851/2708-0366/2021.10.9 [in Ukrainian].

4. Shuklina, V. V., & Naboka, R. M. (2019). Yakist v paradyhmi upravlinnia informatsiino-komunikatsiinym potentsialom pidpryiemstva [Quality in the paradigm of management of the information and communication potential of an enterprise]. Naukovyi visnyk Polissia, 2(18), 163–170. https://doi.org/10.25140/2410-9576-2019-2(18)-163-170 [in Ukrainian].

5. Naboka, R. M., & Shuklina, V. V. (2020). Stsenarnyi pidkhid v upravlinni informatsiino-komunikatsiinym potentsialom pidpryiemstva v lantsihu postachan [Scenario approach to managing the information and communication potential of an enterprise in the supply chain]. Ekonomichnyi visnyk, (1), 125–136. https://doi.org/10.33271/ev/69.125 [in Ukrainian].

6. Shuklina, V. V., & Naboka, R. M. (2020). Kryterii yakosti iteratsii v tsykli formuvannia informatsiino-komunikatsiinoho potentsialu pidpryiemstva [Quality criteria for iterations in the cycle of formation of the information and communication potential of an enterprise]. Suchasnyi stan naukovykh doslidzhen ta tekhnolohii v promyslovosti, 2(12), 90–99. https://doi.org/10.30837/2522-9818.2020.12.090 [in Ukrainian].

7. Galbraith, J. R. (1974). Organization Design: An Information Processing View. Interfaces, 4(3), 28–36. http://www.jstor.org/stable/25059090

8. Bharadwaj, A. S. (2000). A Resource-Based Perspective on Information Technology Capability and Firm Performance: An Empirical Investigation. MIS Quarterly, 24(1), 169–196. https://doi.org/10.2307/3250983

9. Santhanam, R., & Hartono, E. (2003). Issues in Linking Information Technology Capability to Firm Performance1. MIS Quarterly, 27(1), 125–153. https://doi.org/10.2307/30036521

10. Chae, H.-C., Koh, C. E., & Prybutok, V. R. (2014). Information Technology Capability and Firm Performance: Contradictory Findings and Their Possible Causes. MIS Quarterly, 38(1), 305–326. https://www.jstor.org/stable/26554879

11. Shuklina, V. V. (2020). Analitychnyi instrumentarii vymiriuvannia informatsiino-komunikatsiinoho potentsialu promyslovoho pidpryiemstva [Analytical tools for measuring the information and communication potential of an industrial enterprise]. Problemy i perspektyvy rozvytku pidpryiemnytstva, 1(24), 214–227. https://doi.org/10.30977/PPB.2226-8820.2020.24.0.214 [in Ukrainian].

12. Hovorushko, T. A., & Duda, V. P. (2014). Komponenty restrukturyzatsiinoho potentsialu pidpryiemstva [Components of enterprise restructuring potential]. Formuvannia rynkovykh vidnosyn v Ukraini, 7(158), 41–45 [in Ukrainian].

13. Berezhnytska, U. B., & Horda, M. V. (2019). Intelektualnyi potentsial instytutsii infrastruktury pidtrymky pidpryiemnytstva [Intellectual potential of entrepreneurship support infrastructure institutions]. Menedzhment ta pidpryiemnytstvo v Ukraini: etapy stanovlennia ta problemy rozvytku, 1(1), 74–82. https://doi.org/10.23939/smeu2019.01.075 [in Ukrainian].

14. Werder, K., & Richter, J. (2022). A meta-analysis on the effects of IT capability toward agility and performance: New directions for information systems research. PLoS ONE, 17(10), Art. e0268761, https://doi.org/10.1371/journal.pone.0268761

15. Chae, H.-C., Koh, C. E., & Park, K. O. (2018). Information technology capability and firm performance: Role of industry. Information & Management, 55(5), 525–546. https://doi.org/10.1016/j.im.2017.10.001

16. Zhang, Haili, Song, Michael, Wang, Yufan. (2023). Does AI-infused operations capability enhance or impede the relationship between information technology capability and firm performance? Technological Forecasting and Social Change, Elsevier, 191(C). https://doi.org/10.1016/j.techfore.2023.122517

17. Niekrasova, L. A., & Khristova, A. V. (2017). The formation of resource-saving model of enterprise development. Ekonomika: realii chasu, 2(30), 79–84. http://economics.opu.ua/files/archive/2017/No2/79.pdf

18. Zaichenko, K. S., & Reklizon, Y. I. (2026). Tsyfrovo-kompetentnisnyi pidkhid do zastosuvannia orhanizatsiinykh instrumentiv upravlinnia innovatsiinoiu diialnistiu maloho pidpryiemstva [Digital competence-based approach to the application of organizational tools for managing the innovation activities of a small enterprise]. Ekonomichnyi prostir, (216), 76–82. https://doi.org/10.30838/EP.216.76-82 [in Ukrainian].

Дата надходження статті: 01.09.2026 р.
Дата прийняття статті до друку: 15.10.2026 р.
Дата публікації (оприлюднення) статті: 26.10.2026 р.

Стаття поширюється на умовах ліцензії Creative Commons Attribution License International CC-BY.